

Líza - Lutka, Petr

1. Nad městem kopec ční, jednoho rána na něm stála,
šaty měla sváteční, Líza se jmenovala.
R: Lízo, Lízo, proč na kopci stojíš,
Lízo, Lízo, co z toho máš,
Lízo, Lízo, proč na kopci stojíš,
na co se koukáš?
2. Lidé se shlukovali na staříčském náměstí,
o Lízině počínání kolovaly pověsti,
jeden říkal to, druhý zase tohle, nikdo přesně nevěděl,
a tak každý stál a pro sebe se ptal, kdykoli se na ni zahleděl.

- R:
3. Ptal se Jan a ptal se Pavel, ptal se taky místní blázen,
každíckej to vědět chtěl, ale vysvětlit nic neuměl,
potom Líza sestoupila na staříčké náměstí,
ke všem lidem promluvila hlasem plným bolesti:
"Zvláštní, že vás výstřednosti všední málo zarazí,
co se kolem dnes a denně mezi váma přihází,
to, že pan A ženu bije a na děti neplatí,
pan B zase denně pije, dokud sebou nemlátí,
pan C zase v práci krade vše, co není přibité,
to vás vůbec nerozhází, ač to denně vidíte,
a když já na kopec vyjdu, nepiju a nekradu,
do duší vám neklid vnikne, hned tušíte záhadu."

- R:
4. Lidé, jak to uslyšeli, nečekali na radu,
kamenem ji udeřili na čelo a na bradu,
v tichosti ji pochovali tam vysoko na kopci,
jen ptáček si zanotoval do večera nad obcí.
R: Lízo, Lízo, proč na kopci ležíš,
Lízo, Lízo, co z toho máš,
Lízo, Lízo, proč na kopci ležíš,
na co se koukáš?

